

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,
a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către
procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către
inculpatul Bucur Roman, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al
Curții de Apel Cahul din 28 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Bucur Roman Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 21.08.2018 - 14.12.2018;
2. Instanța de apel : 25.02.2019 - 28.03.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 05.11.2019 - 28.01.2020.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 14 decembrie 2018, în
procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bucur Roman a fost
recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod
penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 01 (unu) an și
06 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 85 și 87 alin. (2) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Bucur
Roman, sub formă de închisoare, s-a adăugat total pedeapsa sub formă de amendă în
mărime de 415 (patru sute cincisprezece) unități convenționale, echivalentul a 20 750
(douăzeci mii șapte sute cincizeci) lei, stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul
Central, din 19 ianuarie 2018, și s-a stabilit lui Bucur Roman, pedeapsa definitivă sub
formă de închisoare pe un termen de 01 (unu) an și 06 (șase) luni, cu executarea
pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă, în mărime de 415 (patru sute
cincisprezece) unități convenționale, echivalentul a 20 750 (douăzeci mii șapte sute
cincizeci) lei, cu executarea pedepselor închisorii și amenzii de sine stătător.

S-a respins cerința procurorului, privind încasarea din contul lui Bucur Roman, a
cheltuielilor de judecată în sumă de 2100 (două mii una sută) lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Bucur Roman, la data, timpul și locul
nestabilit, în anul 2015, pe teritoriul Republicii Moldova, având scopul dobândirii

ilegale a permisului de conducere a mijloacelor de transport, cu categoriile admise „A” „B” „C” printr-o înțelegere în prealabil cu o persoană nestabilă în cadrul urmăririi penale, căreia pentru confecționarea documentului oficial fals - permisul de conducere nr. Xxxxx din 23 iulie 2015, care acordă dreptul de a conduce mijloace de transport de categoriile „A” „B” „C”, i-a transmis datele sale din buletinul de identitate și fotografia, precum și 2000 de lei, iar peste câteva zile, a primit documentul oficial fals confecționat, pe care l-a posedat din momentul primirii și pe care l-a folosit până la data de 18 iunie 2018, aproximativ ora 22 și 48 minute, când alimenta automobilul de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare al Republicii Bulgaria XXXXX, la stația de alimentare cu combustibil, întreprindea cu Capital Străin „Bemol Retail” Societate cu Răspundere Limitată, situată în afara satului Balabanu, raionul Taraclia, transmițând acest permis de conducere operatorului stației de alimentare cu combustibil, Siomcov Valeri, născut la 05 iulie 1992, locuitor al satului Balabanu, raionul Taraclia, str. Lenin nr. 35.

Acțiunile lui Bucur Roman, au fost încadrate juridic în prevederile art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform indicilor - *confecționarea, deținerea și folosirea documentului oficial fals, care acordă dreptul (conducerea mijloacelor de transport), săvârșită de două sau mai multe persoane.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Chirnev Boris, prin care a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 14 decembrie 2018, în partea soluționării cerinței procurorului privind încasarea de la Bucur Roman, a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care, să fie dispus încasarea de la Bucur Roman, în contul statului, suma de 2100 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, suportate de Inspectoratul de Poliție Taraclia, în legătură cu efectuarea cercetării tehnico-științifice a permisului de conducere fals nr. Xxxxx din 23 iulie 2015, pe numele lui Bucur Roman, care acordă dreptul de conducere a mijloacelor de transport de categoriile „A” „B” „C”, (raport de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/3-R-312 din 23 iunie 2016).

În motivarea apelului s-a invocat că, neachitarea la timp de către Inspectoratul de Poliție Taraclia, a cheltuielilor de judecată, nu înseamnă că instituția este absolvită de la achitarea cheltuielilor respective, sau nu este obligată să achite cheltuielile respective în contul instituției de expertiză. Totodată, neachitarea la timp a cheltuielilor de judecată de către Inspectoratul de Poliție Taraclia, este legată de circumstanțe ce nu depind de voința instituției, fiind legate de mecanismul achitărilor dintre instituțiile de expertiză și organele de poliție. Adică, mijloacele financiare cu titlu de cheltuieli de judecată, de regulă se transferă de către organele de poliție în contul instituțiilor de expertiză, o singură dată în semestru sau jumătate de an, printr-o singură achitare, pe mai multe cauze penale.

A susținut că, nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, inculpatul Bucur Roman, nu a achitat cheltuielile de judecată în

sumă de 2100 lei. La caz, solicitantul efectuării constatării tehnico-științifice nr. 34/12/3-R-312 din 23 iunie 2018, a fost organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Taraclia. Respectiv, în temeiul alin. (3), art. 75 al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, obligația achitării cheltuielilor de judecată, îi revine organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Taraclia, ca solicitant. Însă, prin prisma alin. (1) și (3), art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată se pun pe seama condamnatului, sau se trec în contul statului. Instanța poate absolvi condamnatul de la achitarea cheltuielilor de judecată, în cazul în care se constată insolvabilitatea acestuia, sau achitarea cheltuielilor de judecată va influența substanțial situația materială a persoanelor aflate la întreținerea condamnatului. Astfel, se desprinde că, cheltuielile de judecată, se trec în contul statului, doar în cazul în care condamnatul întrunește condițiile alin. (3), art. 229 Cod de procedură penală.

În cadrul procesului penal, nu a fost constatat faptul că, inculpatul Bucur Roman, nu este în stare să achite cheltuielile de judecată sau încasarea acestor cheltuieli va influența substanțial situația materială a persoanelor aflate la întreținerea acestuia. În asemenea ordine de idei, inculpatul Bucur Roman, nu întrunește condițiile stipulate în alin. (3), art. 229 Cod de procedură penală. Respectiv, urmează să fie obligat la recuperarea cheltuielilor de judecată, suportate de către organul de urmărire penală, în cadrul procesului penal.

3.2. avocatul Nedov Gheorghe, în interesele inculpatului Bucur Roman, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriai Cahul, sediul Taraclia, din 14 decembrie 2018, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Bucur Roman, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acestuia să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de munca neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului s-a invocat că, pedeapsa stabilită inculpatului Bucur Roman, de către instanța de fond, este una aspră. Or, inculpatul a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală. Pe lângă aceasta, inculpatul Bucur Roman, s-a căit sincer în cele comise, și a întreprins toate acțiunile posibile pentru a achita amenda stabilită prin sentința Judecătoriai Cahul, sediul Central, din 19 ianuarie 2018, prezentând instanței de fond, chitanța privind achitarea parțială a amenzii, în sumă de 3000 lei.

A considerat că, infracțiunea incriminată inculpatului Bucur Roman, a fost comisă din cauza nepăsării sale și în privința acestuia urmează să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu atât mai mult că, inculpatul este de acord cu stabilirea unei astfel de pedepse.

3.3. avocatul Cimpoeș Vladimir, în interesele inculpatului Bucur Roman, prin care a solicitat admiterea apelului, cu casarea sentinței Judecătoriai Cahul, sediul Taraclia, din 14 decembrie 2018, în privința lui Bucur Roman și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de munca neremunerată în

folosul comunității, sau pedeapsa cu închisoare să fie suspendată condiționat, în conformitate cu art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului s-a invocat că, cauza penală de învinuire a lui Bucur Roman, a fost examinată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor acumulate la faza de urmărire penală. Totodată, în calitate de pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută de alin. (2), art. 361 Cod penal, legiuitorul a prevăzut trei forme de pedeapsă - amendă, munca neremunerată în folosul comunității și închisoarea. Prima instanță a stabilit inculpatului Bucur Roman, cea mai aspră pedeapsă prevăzută, pe când o pedeapsă corespunzătoare pentru comiterea infracțiunii săvârșite, ar fi pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sau suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare, în conformitate cu art. 90 Cod penal.

Or, doar acest tip al pedepsei, va contribui la corectarea inculpatului și atingerea maximală a scopului prevăzut de pedeapsa penală. Mai mult ca atât, inculpatul Bucur Roman, a fost recunoscut vinovat pentru săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, și în rezultatul infracțiunii nu a fost cauzat nici un prejudiciu, a recunoscut integral vinovăția de săvârșirea infracțiunii imputate, precum și a colaborat cu organul de urmărire penală, întru stabilirea adevărului în cauza penală, precum și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Totodată, prin prisma alin. (2), pct. 1), art. 394 Cod de procedură penală, în sentința pronunțată, prima instanță urma să motiveze aplicarea pedepsei cu închisoare, în cazul în care pentru săvârșirea infracțiunii respective sânt prevăzute și alte categorii de pedeapsă. În sentința atacată, prima instanță nu a motivat din care considerente, în privința inculpatului Bucur Roman, nu poate fi aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sau pedeapsa cu închisoare nu poate fi suspendată condiționat.

Totodată, în cadrul examinării cauzei penale, prima instanță a comis o greșeală, acceptând calificarea acțiunilor inculpatului redată în actul de învinuire. Or, învinuirea adusă inculpatului Bucur Roman, în baza alin. (2), lit. b), art. 361 Cod penal, conform indiciilor - confecționarea, deținerea și folosirea documentului oficial fals, care acordă dreptul (conducerea mijloacelor de transport), săvârșită de două sau mai multe persoane, nu și-a găsit confirmare nici prin rezultatele audierii inculpatului, nici prin prisma probelor redată în rechizitoriu. Săvârșirea infracțiunii de două sau mai multe persoane, se referă la semnul calificativ de confecționarea documentului oficial, deoarece, potrivit materialelor dosarului rezultă că, inculpatul a deținut și a folosit documentul fals de unul singur. Din declarațiile inculpatului, rezultă că, ultimul a dobândit permisul de conducere fals, în municipiul Chișinău și nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar indica la implicarea inculpatului Bucur Roman, la confecționarea documentului fals în cauză. Respectiv, acțiunile inculpatului urmau să fie încadrate în baza alin. (1), art. 361 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 martie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile, declarate de către procurorul în Procuratura

raionului Taraclia, Chirnev Boris, avocații Nedov Gheorghe și Cimpoș Vladimir, în interesele inculpatului Bucur Roman.

S-a menținut sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 14 decembrie 2018.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a menționat că, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor alin. (1) și (4), art. 364¹ Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

În acest sens, Colegiul judiciar a considerat necesar din start de a respinge argumentele avocatului Cimpoș Vladimir, redată în apelul declarat, privind calificarea incorectă a acțiunilor inculpatului. Or, Colegiul judiciar a reiterat că, inculpatul Bucur Roman, până la începerea cercetării judecătorești, printr-un înscris autentic a solicitat ca cauza să fie judecată în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Inculpatul a recunoscut în totalitate probele indicate în rechizitoriu și nu a solicitat examinarea de noi probe, recunoscând respectiv și încadrarea juridică al acțiunilor sale. Or, în cazul dezacordului cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, inculpatul putea să nu solicite examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, urmând ca cauza să fie examinată în procedura generală, cu respectarea prezumției nevinovăției, unde ultimul urma să prezinte obiecțiile sale, împotriva încadrării juridice a acțiunilor sale. Colegiul judiciar a atestat că, prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, nu obligă inculpatul să-și recunoască vinovăția și să solicite examinarea cauzei în procedura simplificată, ci prevăd dreptul acestuia la asemenea procedură, ultimul neputând fi impus la realizarea dreptului respectiv.

Respectiv, prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală și practicii judiciare naționale, instanța de apel în cazul examinării cauzei de către instanța de fond în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală, nu poate să rețină o altă stare de fapt și din aceste considerente argumentele avocatului Cimpoș Vladimir, în privința încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, au fost respinse ca neîntemeiate.

Colegiul judiciar a constatat că, prima instanță corect a examinat și a acceptat cererea inculpatului Bucur Roman, privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că, din probele administrate rezultă că, fapta inculpatului Bucur Roman, este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, și corect a stabilit starea de fapt.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în faza de urmărire penală și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Prima instanță a ajuns la concluzia că, fapta penală reținută în culpa inculpatului Bucur Roman, a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Bucur Roman, în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței, prima instanță corect a calificat infracțiunea în baza alin. (2), lit. b), art. 361 Cod penal, conform indiciilor - *confeccionarea, deținerea și folosirea documentului oficial fals. care acordă dreptul (conducerea mijloacelor de transport), săvârșită de două sau mai multe persoane.*

Colegiul judiciar a considerat nefondat apelul declarat de către procuror în Procuratura raionului Taraclia, Chirnev Boris, din următoarele considerente.

În conformitate cu alin. (3), art. 75 al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, în vigoare din 10 iunie 2016, cu modificările ulterioare, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sânt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală a Republicii Moldova.

Materialele cauzei penale denotă că, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/3-R- 312 din 23 iunie 2018, a fost întocmit la solicitarea Inspectoratului de Poliție Taraclia, pentru a constata valabilitatea permisului de conducere nr. Xxxxx, pe numele inculpatului Bucur Roman (f/d 74).

Instanța de apel a menționat că, în apelul declarat, însăși procurorul face trimitere la prevederile alin. (3), art. 75 al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, menționând expres că, în cazul din speță, cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea constatării tehnico-științifice sus menționate, urmează să fie suportate de stat.

Tot aici, Colegiul judiciar a considerat necesar de menționat că, urmează să fie reținute ca plauzibile argumentele apărătorului inculpatului invocate în ședința de judecată, precum că, inculpatul Bucur Roman, din start în cadrul urmăririi penale a recunoscut vinovăția, iar raportul de constatare tehnico-științifică a fost întocmit pentru confirmarea poziției acuzării. Respectiv, inculpatul nu a solicitat efectuarea constatării tehnico-științifice menționate. Astfel, nefiind stabilit temeiul prevăzut la alin. (2), art. 142 Cod de procedură penală, pentru ca ultimul să fie obligat la recuperarea cheltuielilor suportate de către organul de urmărire penală.

Colegiul judiciar a constatat că, în cazul din speță, cheltuielile suportate au fost necesare pentru efectuarea urmăririi penale din oficiu, pentru acumularea probatoriului pe cauza penală respectivă, stabilirea tuturor circumstanțelor. Necesitatea acestor cheltuieli a fost generată de faptul acumulării probatoriului în susținerea învinuirii aduse inculpatului, în baza cărora instanța urma să se expună asupra vinovăției acestuia. Iar în procesul respectiv, statul a fost nevoit să suporte cheltuieli.

Colegiul judiciar a considerat că, trimiterile procurorului la prevederile art. 229 Cod de procedură penală, se referă mai degrabă la acțiunea civilă, or, art. 227 Cod de procedură penală, stabilește exhaustiv care sunt sumele, care urmează să fie

recunoscute ca cheltuieli judiciare și de către cine urmează să fie achitate aceste cheltuieli.

În acest sens, Colegiul judiciar a invocat că, în spiritul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în legislația internă urmează să existe prevederi legale, care îndreptățesc încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpaților (cauza Masson și Van Zon împotriva Olandei, din 28 septembrie 1995).

Astfel, la moment, normele legislației procesual penale nu prevăd expres, că cheltuielile de judecată urmează să fie încasate din contul inculpaților.

Astfel, având în vedere cele expuse, Colegiul judiciar a concluzionat de a respinge apelul procurorului, ca fiind nefondat.

Verificând aspectele de drept la aplicarea pedepsei inculpatului Bucur Roman, Colegiul judiciar a considerat că, prima instanță corect a individualizat pedeapsa inculpatului, iar apelurile apărării urmează să fie respinse, din următoarele considerente.

Colegiul judiciar a atestat că, inculpatul Bucur Roman, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unei infracțiuni, care conform alin. (3), art. 16 Cod penal, se consideră una mai puțin gravă. Pentru săvârșirea infracțiunii respective, legiuitorul în calitate de pedeapsă a prevăzut pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 550 până la 950 unități convenționale, sau munca neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau închisoare de până la 5 ani.

Colegiul judiciar a reținut ca neîntemeiate argumentele avocatului Cimpoeș Vladimir, relatate în apelul declarat precum că, fapta comisă de către inculpatul Bucur Roman, nu a cauzat nici un prejudiciu. Or, necătând la acest fapt, fapta săvârșită de către inculpat, reprezintă o faptă săvârșită cu intenție, o faptă prejudiciabilă pentru societate. În condițiile progresului tehnico- științific se face tot mai vădită tendința de falsificare, prin noi metode performante, a documentelor și de introducere în circulație a documentelor false. În rezultatul falsificării documentelor este perturbată activitatea normală a autorităților publice centrale și locale, este înlesnită săvârșirea altor fapte prejudiciabile, este compromisă încrederea publică în autenticitatea documentelor aflate în circulația oficială. Astfel, argumentele privind lipsa prejudiciului, invocate de către avocatul Cimpoeș Vladimir, în apelul declarat, au fost reținute ca neîntemeiate.

Colegiul judiciar a constatat că, potrivit materialelor dosarului, inculpatul Bucur Roman, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza „F 12”, din anul 2015 (f/d 38).

Potrivit caracteristicii eliberate de către ofițerul de sector nr. 1 al Inspectoratului de Poliție Taraclia, inculpatul Bucur Roman, este caracterizat negativ, permanent se află în cercul persoanelor care se caracterizează din punct de vedere negativ, anterior de mai multe ori a fost supus aducerilor în Inspectoratul de poliție (f/d 40).

Totodată, Colegiul judiciar a constatat că, inculpatul Bucur Roman, a comis o infracțiune cu intenție, motivul săvârșirii căreia este năzuința de a obține un avantaj personal.

Colegiul judiciar a considerat necesar de a respinge argumentele avocatului Nedov Gheorghe, invocate în apelul declarat, precum că inculpatul Bucur Roman, a comis infracțiunea din cauza nepăsării sale. Or, nu poate fi vorba despre o nepăsare atunci, când persoana nu pentru prima dată se află pe banca acuzaților.

Materialele cauzei penale, denotă că, inculpatul Bucur Roman, în perioada 2012 - 2018, cu o regularitate periodică comitea diferite infracțiuni, fapt confirmat prin sentințele instanțelor judecătorești, anexate la materialele dosarului (f/d 45-55).

Colegiul a menționat că, ultima condamnare a inculpatului Bucur Roman, a avut loc la începutul anului 2018, fiind condamnat pentru o infracțiune similară. Mai mult ca atât, în momentul comiterii infracțiunii în cauză, antecedentul penal pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (2), lit. b), c), art. 361 Cod penal, pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 19 ianuarie 2018, nu era stins. Astfel, prima instanță just a reținut comiterea infracțiunii de către inculpat, în stare de recidivă.

Colegiul judiciar a reținut ca neîntemeiate argumentele avocatului Nedov Gheorghe, invocate în apelul declarat, cu privire la recunoașterea vinovăției de către inculpat. Or, cauza a fost examinată în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală, și examinarea cauzei penale conform procedurii respective, nu este posibilă fără recunoașterea integrală a vinovăției. Mai mult ca atât, în cazul examinării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul beneficiază de reducerea pedepsei cu o treime în cazul pedepsei cu închisoare. Respectiv, inculpatul Bucur Roman, recunoscând vina și solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată, a beneficiat de reducerea pedepsei cu o treime. Astfel, recunoașterea vinovăției nu mai poate fi reținută repetat la examinarea chestiunii privind individualizarea pedepsei, ori acesteia va fi dată o dublă valență juridică, ce contravine legislației și practicii judiciare naționale.

Tot aici, Colegiul a respins argumentele avocatului Nedov Gheorghe, relatate în apelul declarat, precum că, inculpatul a depus efort și a achitat o parte din amenda stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 19 ianuarie 2018. Aceste argumente țin de executarea pedepsei în baza unei sentințe pe o altă cauza penală. Mai mult ca atât, Colegiul judiciar a considerat necesar de menționat că, inculpatul Bucur Roman, a achitat amenda stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 19 ianuarie 2018, numai după ce a fost deferit judecării și fiind condamnat pentru infracțiunea din speță, ceea ce nu demonstrează buna-credință a condamnatului. Achitarea amenzii, a fost influențată de survenirea urmărilor nefavorabile pentru inculpat și nu din cauza conștiinței privind executarea pedepsei amenzii stabilite printr-o altă sentință. Astfel, toate argumente mai sus urmează să fie respinse ca nefondate. Colegiul judiciar a considerat neîntemeiate argumentele avocatului Cimpoș Vladimir,

invocate în apelul declarat și susținute în ședința instanței de apel, precum că, în privința inculpatului poate fi aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sau suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în conformitate cu art. 90 Cod penal. Sânt absolut nefondate argumente precum că, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, va disciplina inculpatul să se abțină pe viitor de la săvârșirea unor fapte penale.

Colegiul judiciar a reținut că, potrivit materialelor dosarului, s-a constatat că, anterior, pentru infracțiunile comise inculpatului Bucur Roman, i-a fost stabilită pedeapsa, inclusiv și sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precum și pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia. Însă cum rezultă din materialele dosarului, inculpatul Bucur Roman, nu a îndreptățit încrederea acordată din partea statului, săvârșind în continuare noi infracțiuni. În acest sens, au fost reținute ca întemeiate cele invocate de către procuror în ședința instanței de apel, referitor la cazierul contravențional și penal al inculpatului.

Or, potrivit cazierului contravențional, inculpatul de mai multe ori a fost sancționat pentru diferite contravenții, cazierul fiind anexat la materialele dosarului (f/d 42).

Având în vedere cele expuse, Colegiul judiciar a constatat că, doar pedeapsa cu închisoare, cu executarea reală a acesteia, va contribui efectiv la corectarea și reeducarea inculpatului Bucur Roman, precum și este capabilă la restabilirea echității sociale și poate contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, în termen, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 martie 2019, în partea respingerii apelului procurorului Boris Chirnev, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- instanța de apel nu s-a expus supra argumentului procurorului cu privire la existența practicii CtEDO, care stabilește că persoana condamnată este obligată să achite cheltuielile judiciare, cu referire la cauza Croissant vs Germania din 25.09.1992;

- instanțele de judecată, în prezenta speță, nu au soluționat corect chestiunea legată cu cheltuielile judiciare, și există temeiul pentru recursul ordinar că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- analizînd materialele dosarului penal, decizia instanței de apel în partea cheltuielilor judiciare, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temeiul pentru recurs prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

5.1. La fel, a declarat recurs și inculpatul Bucur Roman în termen, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel în partea pedepsei, cu pronunțarea

unei noi hotărâri prin care să fie stabilită în partea dată pedeapsa sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, sau pedeapsa cu închisoare să fie suspendată condiționat, în conformitate cu art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- recurentul a menționat că, cauza penală de învinuire a fost examinată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor acumulate la faza de urmărire penală. Totodată, în calitate de pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută de alin. (2), art. 361 Cod penal, legiuitorul a prevăzut trei forme de pedeapsă - amendă, munca neremunerată în folosul comunității și închisoarea. Prima instanță a stabilit inculpatului Bucur Roman, cea mai aspră pedeapsă prevăzută, pe când o pedeapsă corespunzătoare pentru comiterea infracțiunii săvârșite, ar fi pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sau suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare, în conformitate cu art. 90 Cod penal;

- învinuirea adusă inculpatului Bucur Roman, în baza alin. (2), lit. b), art. 361 Cod penal, conform indiciilor - confecționarea, deținerea și folosirea documentului oficial fals, care acordă dreptul (conducerea mijloacelor de transport), săvârșită de două sau mai multe persoane, nu și-a găsit confirmare nici prin rezultatele audierii inculpatului, nici prin prisma probelor redade în rechizitoriu. Respectiv, acțiunile inculpatului urmau să fie încadrate în baza alin. (1), art. 361 Cod penal.

6. Referitor la recursul declarat de către inculpatul Bucur Roman

Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate în această parte din următoarele motive.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Lecturînd recursul declarat, se constată că inculpatul indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Colegiul penal raportînd temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile avocaților Nedov Gheorghe și Cimpoeș Vladimir, fiind întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la fel fapta săvîrșită de inculpatul Bucur Roman fiind încadrată juridic corect, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

Totodată, recurentul critică pedeapsa aplicată acestuia, temei ce se încadrează la pct. 10) Cod de procedură penală, adică cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia contestată în sensul că instanțele judecătorești inferioare nu au individualizat, conform prevederilor 75 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului Bucur Roman, în partea ce se referă la mărimea pedepsei inculpatului, solicitînd o pedeapsă mai blîndă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sau pedeapsa cu închisoare să fie suspendată condiționat, în conformitate cu art. 90 Cod penal.

În continuare, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținîndu-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunilor incriminate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel corect a menținut sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului Bucur Roman, conducîndu-se și de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 75 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil al faptei penale, atitudinea făptuitorilor față de cele săvîrșite și

urmările survenite în aspectul recunoașterii vinei. Nu în ultimul rând, instanța de apel a notificat și datele referitor la personalitatea inculpatului Bucur Roman, ținând cont de faptul că infracțiunea imputată se califică la categoria celor mai puțin grave, și a considerat justificat că scopul pedepsei aplicate în privința inculpatului Bucur Roman, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, întemeiat au fost aplicate prevederile art. 85 și art. 87 alin. (2) Cod penal în privința inculpatului Bucur Roman.

Ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute în art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise – inculpatul Bucur Roman a comis infracțiune mai puțin gravă, conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, săvârșită cu intenție, de limitele pedepsei prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, de faptul că, inculpatul și-a recunoscut vina, de atitudinea lui față de cele săvârșite, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza „F12”, din anul 2015 (f. d. 38, vol. I) având în vedere și de faptul că este caracterizat negativ, care permanent se află în cercul persoanelor care se caracterizează negativ, anterior de mai multe ori a fost supus aducerilor în Inspectoratul de poliție (f. d. 40, vol. I) astfel, că pedeapsa stabilită inculpatului Bucur Roman de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, rămâne a fi una legală, utilă și eficientă pentru executare, în vederea corectării ei.

La fel, este necesar de a menționa că, ultima condamnare a inculpatului Bucur Roman, a avut loc la începutul anului 2018, fiind condamnat pentru o infracțiune similară. Mai mult ca atât, în momentul comiterii infracțiunii în cauză, antecedentul penal pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (2), lit. b), c), art. 361 Cod penal, pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central, din 19 ianuarie 2018, nu era stins. Astfel, prima instanță just a reținut comiterea infracțiunii de către inculpat, în stare de recidivă.

Prin urmare, instanța de apel corect a reținut că, în privința inculpatului Bucur Roman este imposibil de aplicat pedeapsa sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, sau pedeapsa cu închisoare să fie suspendată condiționat, în conformitate cu art. 90 Cod penal, or potrivit materialelor dosarului, s-a constatat că, anterior, pentru infracțiunile comise inculpatului Bucur Roman, i-a fost stabilită pedeapsa, inclusiv și sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precum și pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia. Însă cum rezultă din materialele dosarului, inculpatul Bucur Roman, nu a îndreptățit încrederea acordată din partea statului, săvârșind în continuare noi infracțiuni. Or, potrivit cazierului contravențional, inculpatul de mai multe ori a fost sancționat pentru diferite contravenții, cazierul fiind anexat la materialele dosarului (f.d 42, vol. I).

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel în decizia sa (f. d. 199 - 201, vol. II) corect a indicat prevederile art. 61, 75 Cod penal, și

ținând cont de personalitatea inculpatului, a aplicat pedeapsă echitabilă, argumente ce sunt acceptate și însușite de către instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că motivele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile indicate de către inculpat nu sunt întemeiate din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către inculpatul Bucur Roman, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate în această parte.

6.1. Referitor la recursul declarat de procurorul Calendari Dumitru

Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii contestate, în partea cheltuielilor judiciare și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat de procuror, se constată că acesta este întemeiat în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din conținutul recursului rezultă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel, în partea ce ține de faptul că instanța de apel a menținut sentința prin care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat, privind încasarea de la inculpatul Bucur Roman a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 2100 lei.

Colegiul lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Prin urmare, instanța de recurs reține că, prima instanță l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pe Bucur Roman în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 85 și 87 alin. (2) Cod penal, la închisoare pe un termen de 01 (unu) an și 06 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă, în mărime de 415 (patru sute cincisprezece) unități convenționale, echivalentul a 20 750 (douăzeci mii șapte sute cincizeci) lei, cu executarea pedepselor închisorii și amenzii de sine stătător, totodată a respins ca neîntemeiată cerința procurorului, privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 2100 (două mii una sută) lei, soluție menținută de către instanța de apel. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că „...în cazul din speță, cheltuielile suportate au fost necesare pentru efectuarea urmăririi penale din oficiu, pentru acumularea probatoriului pe cauza penală respectivă, stabilirea tuturor circumstanțelor. Necesitatea acestor cheltuieli a fost generată de faptul acumulării probatoriului în susținerea învinuirii aduse inculpatului, în baza cărora instanța urma să se expună asupra vinovăției acestuia. Iar în procesul respectiv, statul a fost nevoit să suporte cheltuieli.

Colegiul judiciar a considerat că, trimiterile procurorului la prevederile art. 229 Cod de procedură penală, se referă mai degrabă la acțiunea civilă, or, art. 227 Cod de procedură penală, stabilește exhaustiv care sunt sumele, care urmează să fie recunoscute ca cheltuieli judiciare și de către cine urmează să fie achitate aceste cheltuieli...”, astfel considerând necesar respingerea apelului procurorului.

Astfel, se reține că procurorul solicită încasarea de la Bucur Roman a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 2100 lei, în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/3-R-312 din 23.06.2018 (f. d. 76-77, 96, vol.I).

Colegiul lărgit atestă că, la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea sau neîncasarea din contul inculpatului Bucur Roman a cheltuielilor judiciare, ce țin de efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/3-R-312 din 23 iunie 2018, instanța de apel și cea de fond făcând trimitere la prevederile art. art. 227 alin.(1), (2), (3), 229, Cod de procedură penală, art.75, alin. (3) din Legea nr. 68 din 14.04.2016, „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar”, a omis faptul că prin Legea nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 (publicată în

Monitorul Oficial cu nr.40- 47 art.108 din 09.02.2018), a fost abrogat alin.(2) art.143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Totodată, se reține că alin.(1) art.143 Cod de procedură penală, prevede cazurile când expertiza judiciară se dispune și se efectuează în mod obligatoriu, care în același timp corespunde situației din speță, deoarece pentru a stabili prin ce metodă a fost confecționat permisul de conducere cu nr. Xxxxx, eliberat pe numele inculpatului Bucur Roman și dacă a fost confecționat la întreprinderea poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente, era necesară efectuarea unei asemenea expertize.

Instanțele judecătorești inferioare nu au dat răspuns la argumentele procurorului din apel privind aplicabilitatea art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului, menționînd că trimiterile procurorului la prevederile art. 229 Cod de procedură penală se referă mai degrabă la acțiunea civilă.

Or, motivîndu-și soluția instanțele judecătorești inferioare au interpretat eronat legea – art. 143 și art. 229 Cod de procedură penală și nu și-au motivat eficient soluția respingerii încasării cheltuielilor pentru expertizele suportate de stat în cadrul procesului penal, care s-a soldat cu condamnarea inculpatului Bucur Roman.

Totodată, Colegiul menționează că conform art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală prevede că *„Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.* Iar potrivit art. 227 alin. (1) și alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală *Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.*

În această ordine de idei, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul lărgit constată că, aceasta dispunînd menținerea sentinței prin care a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2100 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile legislației procesual penale, adoptînd o soluție pripită.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul conchide că erorile de drept constatate supra se încadrează în cele prescrise de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel, nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, și, ținînd cont de faptul, că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate în instanța de recurs, decizia atacată urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Bucur Roman.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 martie 2019, în partea soluției privind cheltuielile judiciare, în cauza penală privindu-l pe **Bucur Roman Xxxxx**, și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest celelalte dispoziții ale deciziei atacate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 februarie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor